

ΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΕΣ ΑΝΤΙΦΑΣΕΙΣ ΚΑΙ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΗ ΟΡΘΟΛΟΓΙΚΟΤΗΤΑ

Είναι συνήθης και αρκετά συριζαίικη -επιτρέψτε μας -η ρητορική τακτική που υποδεικνύει την ξέφρενη και χαοτική διάσταση που έχει λάβει η καθημερινότητά μας ως προϊόν της δίθην ανικανότητας της κυβέρνησης. Αφού βλέπουν το πρόβλημα γιατί δεν φτιάχνουν κι άλλες ΜΕΘ; Γιατί δεν φέρνουν τα μονοκλωνικά αντισώματα; Γιατί δεν βάζουν περισσότερα λεωφορεία; Γιατί δεν κλείνουν τα σχολεία; Γιατί δεν μας κάνουν δωρεάν PCR; Γιατί δεν κάνουν ένα μήνα λοκντάουν; Γιατί, ενώ οι χρηματοδοτήσεις της «λίστας Πέτσα» χρηματοδοτούσαν την καμπάνια «Μένουμε Σπίτι», χρηματοδοτούσαν και μια σειρά από αντι-εμβολιαστικά, συννομσιολογικά κανάλια και ραδιοσταθμούς; Γιατί; Κι άλλα τόσα άπειρα «γιατί», για τα οποία η μόνη απάντηση είναι η ανικανότητα αυτής της κυβέρνησης και η προσδοκία για μια κυβέρνηση περισσότερο αποφασιστική, περισσότερο τεχνοκρατική και περισσότερο ορθολογική. Δεν θα σταθούμε όμως σε αυτό το σημείο. Θεωρείστε τον αντικρατισμό μας σταθερό και δεδομένο. Το πρόβλημά μας αυτή τη στιγμή είναι λίγο διαφορετικό. Το ζήτημα με τα παραπάνω ερωτήματα δεν είναι απλά ότι δείχνουν προς την κυβέρνηση για να κρύψουν τον ιστορικό ρόλο του κράτος. Το ζήτημα είναι πως τα παραπάνω ερωτήματα τίθενται χαοτικά και διασπείρουν το χάος: το διανοητικό χάος.

Σταθερός πολιτικός προσανατολισμός του *Traverso Antifa* είναι να μετατρέπει το χάος των βιωμάτων, των ειδήσεων, που τρέχουν σε υψηλές ταχύτητες, και των αντιφατικών λόγων και πρακτικών με τις οποίες οργανώνεται η σύγχρονη διακυβέρνηση σε πρώτη ύλη για την πολιτική (μας) οργάνωση. Έτσι, λοιπόν, δοκιμάσαμε έγκαιρα -και θεωρούμε πως μας βγαίνει- να ερμηνεύσουμε αυτά τα δύο χρόνια «υγειονομικές κρίσης» ως μια παρατεταμένη περίοδο καπιταλιστικής αναδιάρθρωσης κατά την οποία το κράτος αναλαμβάνει να οργανώσει την μεταφορά των επενδύσεων από κάποιους κλάδους της παραγωγής σε κάποιους άλλους. Κάποιοι κύκλοι εργασιών πρέπει να λιμνάσουν σε μια παρατεταμένη κρίση και αβεβαιότητα, ενώ κάποιοι άλλοι πρέπει να ανθίσουν. Γι' αυτό και δεν θα κουραστούμε να επαναλαμβάνουμε πως τα «υγειονομικά μέτρα» που λαμβάνονται είναι μέτρα που υπηρετούν τον παραπάνω στόχο. Είναι αντιφατικά ως «υγειονομικά μέτρα» αλλά είναι απόλυτα λογικά αν ιδωθούν ως μέτρα μιας καπιταλιστικής αναδιάρθρωσης μεγάλης κλίμακας.

Κρατώντας τα παραπάνω ως προσπαθήσουμε να δούμε ξανά τις τελευταίες εβδομάδες. Στις 16 Δεκεμβρίου διαβάζουμε πως η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (ΕΚΤ) αποφασίζει πως το πρόγραμμα στήριξης των ευρωπαϊκών κρατών για την αντιμετώπιση της πανδημίας (PEPP) θα λήξει τον Μάρτιο, αλλά θα συνεχίζει να στηρίζει τα ελληνικά ομόλογα μέχρι

Traverso [tra'ver.so]: η θέση πλοίου κατά την οποία πλέει, καθώς δέχεται τον άνεμο ή το κύμα από τα πλάγια μπροστά. Λοξός, εγκάρσιος. Traverso ή πώς να μην αποφύγουμε τη σύγκρουση.

Βγαίνουμε από μια δεκαετία που συσσώρευσε ήττες και ήττες μεταμφιεσμένες σε νίκες. Βγαίνουμε σημαίνει προχωράμε. Η έξοδος είναι αναπόφευκτη. Η επιστροφή αδύνατη. Σε μια εποχή που ο χρόνος, το θεμέλιο κάθε εμπειρίας, εμφανίζεται σε στατικά, απομονωμένα κομματάκια. Πρέπει να στρέψουμε το παρελθόν ως την Ιστορία μας ενάντια στο μέλλον ως ενδεχόμενο. Να μετατρέψουμε τα όρια, τα αδιέξοδα, σε θέσεις μάχης.

Traverso, ειπωμένο αλλιώς: ο τρόπος να μην αποφύγουμε τη σύγκρουση.

antifatraverso@gmail.com /
antifacommunity.gr

tori a1

και το τέλος του 2024. Η παραπάνω απόφαση σε συνδυασμό με το περίφημο συριζαίο “μαξιλάρι” (φτάνει στο 18% του ΑΕΠ) επιτρέπει στο ελληνικό κράτος να ξεορκίζει το φάντασμα μιας νέας «κρίσης-χρέους». Έτσι του επιτρέπεται να έχει μια κάποια δημοσιονομική ευελιξία. Παράλληλα, διαβάζουμε πως ο αντιπρόεδρος της ΕΚΤ, Λουίς ντε Γκίντος, δηλώνει πως ο πληθωρισμός ήρθε για να μείνει και δεν είναι παροδικός. Σαν να λέμε, από τη μια, συνεχίζεται η ρευστότητα κι από την άλλη, συνεχίζεται ο πληθωρισμός. Τέλος, την Κυριακή 19.12 διαβάζουμε στη *Ναυτεμπορική* πως:

«Σήμερα η αναζωπύρωση της πανδημίας δεν απειλεί στον ίδιο βαθμό τις καταναλωτικές δαπάνες και την απασχόληση, αφού τα περιοριστικά μέτρα είναι στις περισσότερες περιπτώσεις πιο στοχευμένα. Αλλά πιέζει και πάλι την εφοδιαστική αλυσίδα. Και ενώ αναγκάζει τους ειδικούς να ρίξουν τον πήχη της ανάπτυξης για το 2022, τους ωθεί παράλληλα στο να αναθεωρήσουν προς τα πάνω τις εκτιμήσεις για τον πληθωρισμό».

Η γλώσσα της παραπάνω αρθρογραφίας είναι πιο σύνθετη. Αλλά το χάος είναι σίγουρα μικρότερο. Τι κρατάμε από τα παραπάνω; α) Δεν υπάρχει ο κίνδυνος μιας άτακτης χρεοκοπίας τουλάχιστον για το επόμενο διάστημα. β) Η κουλτούρα του e-shopping έχει εδραιωθεί όπως και οι αντίστοιχες υποδομές. γ) Ο πληθωρισμός θα συνεχίσει να λειτουργεί σαν μια μέθοδος συρρίκνωσης των πραγματικών μισθών. δ) Παρότι οι δίαυλοι της κατανάλωσης είναι ανοικτοί, υπάρχει ζήτημα διαθεσιμότητας των εμπορευμάτων. Σαν να λέμε πως μπορούμε πλέον να αγοράσουμε τα πάντα αλλά έχουμε λιγότερα χρήματα- δεν μπορούμε να μην τρώμε ή να μη θερμαίνουμε τα σπίτια μας- και “τα πάντα” θα φτάνουν σε εμάς πιο αργά και με δόσεις ή λιγότερα. Κι αυτό το μάθημα έρχεται η όμικρον να μας το μάθει.

Αφού το ελληνικό κράτος, λοιπόν, σιγουρεύτηκε στα μέσα Δεκεμβρίου πως μπορεί να συνεχίσει να αναλαμβάνει το κόστος μιας οργανωμένης αναδιάρθρωσης συνέχισε στον δρόμο που χάραξε η πρώτη Covid-19. Κάπως έτσι η «Ο» από αρνάκι έγινε τίγρης. Όλοι/ες έπρεπε να κάνουν τεστ για να μπουν στο ελληνικό κράτος, ανεξάρτητα του αν είχαν υποκύψει ή όχι στον εκβιασμό του εμβολίου. Στη συνέχεια, έμαθαν πως η «Ο» δεν ανιχνεύεται τόσο εύκολα από τα self και τα rapid τεστ. Μετά άκουσαν πως αν τρέχει η μύτη σου Δεκέμβρη μήνα πρέπει να ξεκινήσεις να συμπεριφέρεσαι σαν να έχεις Covid-19. Και, φυσικά, πως επειδή έρχονται μέτρα τον Ιανουαρίου πρέπει να καταναλώσεις

το δώρο χριστουγέννων μέσα στον Δεκέμβρη. Και, κάπως έτσι, φτάσαμε να γράφουμε αυτές τις γραμμές στις 3.01.2022 με υποχρεωτική масκοφορία στο δρόμο, υποχρεωτική διπλή масκοφορία στα ΜΜΜ και τα super market, ένα πολύπλοκο και ασαφές πρωτόκολλο για την «καραντίνα» ή την «απομόνωση» των «κρουσμάτων», την εστίαση να κλείνει στις 24.00, την αστυνομία να ιδρύει «covid task force» 10.000 μπάτσων και την «προοδευτική νεολαία» περήφανα να επιδεικνύει πως κάνει τεστ κάθε φορά που βήχει και πως αφότου πάρταρε όσο μπορούσε, τώρα περνάει καλά και με καραόκε.

Πόσες φορές θα παίξουμε την ίδια πίστα αναρωτιόμαστε και αρχίζουμε να κυλάμε ξανά την πέτρα μας προς την κορυφή του βουνού. Το νιώθουμε λίγο αλλά δεν είναι έτσι. Το 2022 μας βρίσκει με τους οπαδούς να καλούν συγκεντρώσεις ενάντια στο κλείσιμο των γηπέδων. Με το πρόγραμμα εμβολιασμού να συναντάει μειοψηφικές αλλά πολιτικά σημαντικές αντιστάσεις. Και με μεγάλα τμήματα της εργατικής τάξης να μην είναι διατεθειμένα να σταθούν κάτω από τις αριστερές διαμεσολαβήσεις καθώς νιώθουν το καπιταλιστικό αποτύπωμα της κρίσης να γράφεται πάνω τους.

Μερικές φορές, με ένα σωστό ερώτημα, η συνείδηση συναντά το βίωμα. Ή -ακόμα καλύτερα- μέσω τη συμμετοχής σε μια διαδήλωση ή με την ανάγνωση μιας αφίσας. Παραπάνω προσπαθούμε να διατυπώσουμε αυτό το ερώτημα. Όσο για τα υπόλοιπα, ευτυχώς όλο και πιο συχνά τα συναντάμε στο δρόμο. Περισσότερο; Πιο εύστοχα; Καλύτερα; Αυτός είναι στόχος. Κι αυτόν τον στόχο έχουμε θέσει.

1. Να σημειώσουμε εδώ ποσό μέσω του PEPP η ΕΚΤ έχει επενδύσει 35 εκ ευρώ σε ελληνικά ομόλογα τα οποία θεωρούνται junk για τους διεθνείς οίκους αξιολόγησης.

2. Όσες/οι δουλεύουν στην εστίαση το γνωρίζουν από το καλοκαίρι πως μια σειρά από κλασικές ετικέτες ποτών βρίσκονται για μεγάλα διαστήματα εκτός της αγοράς. Το ίδιο συμβαίνει σε μια σειρά από εξαρτήματα, πρώτες ύλες ή συσκευές.